

Opinions

Com sempre, publiquem a continuació algunes de les "opinions" rebudes durant aquest mes. No totes, doncs cinc d'enviades referents al número anterior d'aquesta revista, ha semblat prudent a la direcció no publicar-les per tallar d'un cop la polèmica un xic desorbitada que s'ha produït. Alguns dels membres, particularment, no som d'aquesta "opinió", doncs creiem que tothom ha de tenir el mateix dret a opinar i a defensar-se, però hem hagut de respectar l'«opinió» del nostre director.

Demanem altra vegada que, com més millor, vulguin col·laborar en aquesta secció, enviant les seves opinions a Isabel Valls, Can Elies.

LES CAMPANES

Les nostres campanes es queden mudes. Aquest mes, precisament el dia 1 d'octubre, es varen complir 8 anys de la inauguració de les campanes. Durant aquests anys, al principi tocaven molt, però poc a poc s'ha anat perdent la seva veu.

Ara només toquen, amb prou feines, per avisar-nos (el diumenge) que falta mitja hora per a començar la missa, i també toquen a morts i pels enteraments.

Jo crec que convindria tornar a fer com feien les velles campanes (abans de la guerra) o al principi de les que hi ha actualment.

Diumenges:

Tocaven durant molta estona de bon matí, anunciant la missa primera.

Tocaven a les 11, anunciant la missa de les 11'30.

Tocaven per anar a doctrina i a rosari.

Tocaven per anar a missa el vespre.

Dies feiners:

Tocaven durant força estona, mitja hora, abans de la missa.

A les 12 del migdia, tocaven l'Angelus.

Durant els mesos: maig, juny, octubre i novembre, tocaven al vespre per anunciar-nos que faltava mitja hora pel rosari o pel novenari d'ànimes.

Els dissabtes, a les 2 o a les 3 de la tarda, tocaven les campanes anunciant que l'endemà era festa.

Les campanes es feien servir per les processons de Corpus, Sagrat Cor, a la Salve Regina (Festa del Roser), etc. Festes importants.

També tocaven a morts i pels enteraments tocaven des que el capellà o rector marxava cap a la casa del difunt, fins que tornaven del cementiri. Pels baptismes, anunciant-nos l'alegria d'haver batejat un nou cristià, i pels casaments.

Durant les misses tocaven les campanes «Sanctus», a l'hora de la Consagració i en la Comunió.

Si no les fem servir, aviat no ens recordarem del seu so, i no hauria calgut que Mn. Francesc hi hagués posat tant d'interès per poder-les aconseguir (feia 25 anys que no n'hi havia). Aquesta obra, es va realitzar amb diners de tot el poble i estuejants. Al cap d'uns anys resulta que les campanes resten mudes. Més hauria valgut no posar-les.

Jo penso que valdria més fer com abans, o sigui al principi dels primers anys de ser col·locades: anunciar-nos la festa, la missa, un bateig, un enterament... I així ens recordaríem que tenim campanes.

Deupí

VIURE A SANTA EULÀLIA

Hi ha gent que viu al nostre poble, però no «viu» el nostre poble. Resideixen aquí, treballen aquí, però fora d'això no intervenen en res d'aquí. Certament que són lliures de fer el que els sembli en quant a això. Però és lamentable que es desentenguin de tot el què constitueix la vida de la nostra comunitat, amb les seves alegries i amb les seves tristeses.

Si la seva vida no fos tan marginada, les institucions i activitats de molts ordres, es veurien rejuvenides i intensificades amb la seva aportació. Desgraciadament potser, l'opinió que expressem serà, amb tota probabilitat, una opinió inútil, si la manera de viure d'alguns a Santa Eulàlia suposa ja una actitud de tal manera habitual i conscient que difícilment pugui esmenar-se. Però almenys que sàpiguen que tots desitjaríem veure com s'integren més a la vida del nostre poble per a ajudar a millorar-lo. El bé del nostre poble, en els diversos aspectes que aquest

presenta, ha de ser obra de tots. Treure'n profit i no col·laborar-hi, no és com una mica de parasitisme?

Crític

RONSANA O RONÇANA

En la secció «Tancant amb el Farol Vermell» del número anterior i que signa «Crític», es fa la reflexió de si Ronsana s'escriu amb «s» o amb «ç». La raó que dóna perquè s'escrigui amb «s» ortogràficament és correcta. Ara bé, jo crec que hom no s'ha de regir per l'ortografia, si no que s'ha de buscar l'origen etimològic del mot Ronsana. He llegit en alguns escrits que fan referència a la història del nostre poble que no sempre se n'ha dit Ronsana, sinó que també se l'ha conegut, entre d'altres, per «Orençana», «Roençana», etc., etc.

He consultat algun diccionari català i el llibre «La Baronia de Montbui», que va editar En Josep Badia i Moret l'any 1968, i he vist que escriuen Ronsana amb «ç». Aquesta és la meua opinió. Si en català s'ha d'escriure Ronsana amb «s», bé. I si s'ha d'escriure amb «ç», també bé. No vull canviar les coses que crec que estaran ben fetes.

Falcó

PROCESSÓ

N'hi ha que opinen que a la Processó hi van:

- Les dones per lluir.
- La menudalla per badar.
- Molts per xafardejar.
- Tots, perquè els vegin.

Però també n'hi ha d'altres que, respectant opinions i reconeixent que de tot hi ha, opinen:

— Que és molt lògic i de bon gust, que per anar a la comitiva del Rei de reis, els cristians es vesteixin tan bé com puguin, siguin homes o dones, joves o vells.

I particularment opinen:

— Que molts van a la Processó perquè tenen FE, i que, sense por a que els tractin d'antiquats o conservadors, els plau de manifestar-la públicament, assistint conscientment i amb la màxima reverència a un solemne acte d'homenatge i adoració a Jesús Sagramentat.

Maria

Taller de Cerrajería en general

Soldadura eléctrica y autógena

Jaime Barbany

Carretera de San Feliu s. n.

SANTA EULALIA DE RONSANA

Cansaladeria Carnisseria
Queviures Bar

MIQUEL MASPONS

(LA SALA)

Central Telefónica - EL RIERAL

SANTA EULALIA de RONSANA